

401.

Z Lišně.

Proč pak te ne - vě - sto smotná se - díš, na svo - je
 ro - čen - ke do - lu hle - díš? Ne - rmoť se, ne - vě - sto,
 tak ve - li - ce, šak se ne - do - sta - neš na ro - di - če.

Proč pak te, nevěsto, smotná sedíš,
 na svoje ročenke dolu hledíš?
 Nermot se, nevěsto, tak velice,
 šak se nedostaneš na rodiče. *)

Tatíček je staré, máti stará,
 vona ti synáčka vechovala,
 vechovala ti jé k tvé libosti,
 věil ti jé zadává do věčnosti.

402.

Z Lišně.

Na - li - te mně pa - ní - má - mo máz ví - na, ta - de sto - jí
 má pa - nen - ka vo - na be pi - la, má na hla - vě
 če - pe - ní, z roz - ma - rý - no ple - te - ný; bé - va - lo mý
 po - tě - še - ní a jož ne - ní.

*) T. j. budeš svou paní, rodiče ženichovi půjdou na výměnu.